

Jen o sedm dnů později pořádali Šantré loni svůj poslední koncert roku. Týž letošní se loňskému podobal nejen tím, že se konal v jejich takřka domovském klubu Rybanaruby, ale, po loňské harmonikářce Jance Věbrové, i hostem prezentujícím velmi nekonformní muziku.

Hostem byly dvě mladé dámy o jejichž produkci bylo na serverech napsáno již nejedno nehezké slovo, **Sestry Steinovy**. Dovolím si v této tradici nepokračovat jsa přesvědčen o tom, že do jisté míry je dána neochotou mnohých zavrhovačů vyjít

Sestry Steinovy v Rybářaruby

foto: Jiří Pígo Nosek © www.photomorgana.cz

jejich nezvyklým písním kousek cesty vstříc. Víím to, protože ani moje cesta k nim nebyla jednoduchá. Poprvé jsem se se Sestrými Steinovými setkal prostřednictvím černobílé obrazovky někdy v půli 90. let: ČT uvedla a několikrát reprízovala jejich recitálek. Jejich nezvyklá alternativa v masmediu na mě působila příšerně. Kapitola druhá: KD Příbram, Malý sál divadla (hádám, že "jen" pro 200 lidí). V sousedícím kině konkuroval tehdy nový Rok d'ábla a Sestry Steinovy hrály pro necelé dvě desítky diváků. Zima v sále. Venku mokro, déšť, zima. Deprese. Tenkrát jsem je pro svoji osobu skoro odepsal. Kapitola třetí: loni, při Buriánových Písničkářích v Malostranské Besedě, pozdržen v sále kamarádkou ("

Já mám doma i jejich desku

" pravila) začal jsem se proposlouchávat do nezvyklých a nelibivých melodií a zvláštního souznění hlasů Karoliny a Lucie. Pravda, nejsou to žádné velké pěvecké či libozvučně vlezlé dívčí hlasy, ale právě to dokážou Karolininy texty (úspěšně kloubící dohromady zajímavou básnickou imaginaci s výrazně hovorovou češtinou) povýšit na devizu. Nepodobizivost melodií i textů Sester Steinových je natolik silná, že vposlouchat se do nich a prožít je se dá asi jenom v klubovém prostředí ("

Já si tu desku vlastně vůbec nepouštím

," přiznala se potom kamarádka, "

ale na živo je mám moc ráda

.")? Rybanaruby je mezi pražskými kluby tím nejkomunikativnějším obývánkem, který znám. Děkuji Šantré za to, že mi umožnili pozváním Sester Steinových prožít jejich poměrně složité písně do dna a nechat se mile překvapit úsměvem v průvodním slovu mezi nimi. Rád jsem si od Karoliny koupil její nedávno vydanou sbírečku

Za vodou

. Není bez zajímavosti, že redakčně ji připravil dr. Jaromír Slomek, nejedním autorem považovaný za inkvizitora mezi literárními kritiky. Dal mi tím předem za pravdu, stejně jako

7. XII. 2005: Šantré naposledy

Napsal uživatel Cimbura

Úterý, 20. Prosinec 2005 04:00

následná reakce diváků: Sestry Steinovy několikrát přidávaly.

Skupinu **Šantré** jsem slyšel poprvé na FOLKominu 2003 a následně, s podzimem téhož roku, v Notování pod Vyšehradem. Do soutěže ji přivedl Belmondo a já se brzy stal jejím pravidelným divákem. Pár měsíců na to, v květnu 2004, Šantré vyhráli z vůle diváků I. ročník Notování a my, pořadatelé, jsme z toho měli velikou radost. Ta byla ještě větší, když letošního léta kapela

Šantré společně se Sylvou Čekalovou

foto: Jiří Pígo Nosek © www.photomorgana.cz

získala na Zahradě Krtečka redakce F&C, vyhrála Muziku a byla pozvána do studia Jumbo k nahrávce prvního oficiálního CD. Pak trošku zamrzlo: podzim přinesl fámu, že Šantré vyhlásují (ani ne v půli své čtvrté sezóny) tvůrčí prázdniny a desku točit nebudou? Pravdou obsaženou v tomto šprochu je, že prázdniny budou velmi tvůrčí! Jejich kolektivní tvůrčnost bude spočívat pře devším v nahrávce maxisinglu v Jumbu a nácviu nových písní, které již delší dobu zahálají v šuplíku Dušana Vainera (kapelník je autorem všech melodií a většiny textů Šantré; dva z dosud hraných si vybral v díle Jana Skácela a tři napsal Jarda Síbrt). Pro Brášku Pavla Hlouška, který slíbil svému malému Kristiánovi na únor sourozence, pak přinesou tyto prázdniny i mnohé další tvůrčí radovánky. Čest pračce!? Ve svém vystoupení uvedli Šantré nad svůj obvyklý standard zajímavé hostování

Sylvy Čekalové

s Panovou flétnou v písni

Jednou větou

. Asi jen málokdo si uvědomil, že zpěvačce Ince Tognerové není úplně akorát. Přesto se domnívám, že tentokrát jí bylo dokonce dost šoufl. A právě pro tohle si této perfektní zpěvačky vážím ještě o kus víc: je to holka do nepohody, která se k mikrofonu postaví vždycky, i kdyby se k němu měla nechat donést a podepřít. A divák nebude nic vědět! Byl jsem u toho, když vystupovala s nohou v čerstvé, ještě vlhké sádře, která hrála tvrdnutím?

Po posledním přídavku vstoupil na scénu Pigáro (od nedávna "dvorní fotograf" Šantré) a rozesmál diváky tím, že je fotografoval. Zatrnulo mi, když nás kapelník napomenul slovy: "*No, no! Uvědomte si, že jste možná poslední publikum, pro které jsme hráli*?" Šlo o humor, ale má dlouhá paměť ví o nejedné kapele, pro kterou bylo vyhlášení tvůrčích prázdnin posledním uměleckým počinem. Dost mě uklidnilo, když mi Dušan po představení řekl, že na duben mají už sjednána tři vystoupení. Věříte, že se od té chvíle těším do roku 2006 o

7. XII. 2005: Šantré naposledy

Napsal uživatel Cimbura

Úterý, 20 Prosinec 2005 04:00

něco víc?